

Wstęp do programowania

Pracownia 10

Data publikacji: 18.12.2024

Uwaga: Przedświadczeniowa wprawka powinna być łatwa i przyjemna.

Premia za tę listę wynosi 0.5, przyznawana jest osobom, które zdobyły co najmniej 2p za zadania z tej listy. Maksimum wynosi 4p. (tradycyjnie, dwa pierwsze zadania są łatwe).

Zadanie 1.(1pkt) Szyfrowanie metodą Cezara polega na tym, że każdą literę danego słowa zamienia się na literę przesuniętą o k pozycji (zgodnie z porządkiem alfabetycznym, w którym po ostatniej literze (z) następuje litera pierwsza (a)). W szyfrze Cezara kluczem umożliwiającym szyfrowanie (i odszyfrowanie) jest liczba k .

Napisz funkcję `caesar(s, k)`, która dla danego słowa s i klucza k znajduje wartość szyfrogramu. Pamiętaj, by używać polskiego alfabetu (aąbcćdeęfghijklłmńnoóprśstuwyzzż). Zastanów się, jak można byłoby tu wykorzystać słowniki i funkcję `zip` do utworzenia zwięzlejszego i eleganckiego kodu.

Zadanie 2.(1pkt) Parę słów nazwiemy *parą cesarską* (a występujące w niej słowa *cesarskimi*), jeżeli są one wzajemnie swoimi szyfrogramami w szyfrze Cezara (tzn. każde z nich otrzymujemy z drugiego za pomocą odpowiedniego przesunięcia wszystkich liter; oczywiście przesunięcie powinno być nietrywialne, czyli nie może być identycznością). Napisz program, który znajduje najdłuższe polskie słowo cesarskie (jeżeli więcej niż jedno osiąga maksymalną długość powinien je wypisać wszystkie).

Zadanie 3.(1pkt) Łamigłówką arytmetyczną jest zadanie, w którym należy literom przyporządkować (różne) cyfry w ten sposób, by będące treścią zadania dodawanie było prawdziwe. Przykładowe zadania to:

SEND	CIACHO
+ MORE	+ CIACHO
-----	-----
MONEY	NADWAGA

Napisz program, który rozwiązuje łamigłówki arytmetyczne. W programie powinna być funkcja, której argumentem jest napis przedstawiający zagadkę (przykładowo "`send + more = money`", a wynikiem słownik kodujący (jakieś) rozwiązanie. Gdy rozwiązanie nie istnieje, funkcja powinna zwracać pusty słownik (ew. wartość `None`).

Zadanie 4.(1pkt) Napisz dwie funkcje wykorzystujące rekurencję (lub jedną za połowę punktów). W obu definicjach powinien skorzystać z mechanizmu *list comprehension*, postaraj się, by definicje były możliwie jak najbardziej zwięzłe.

a) Napisz rekurencyjną funkcję, która generuje zbiór wszystkich sum podzbiorów listy liczb L (czyli jeżeli L była równa $[1, 2, 3, 100]$, to funkcja powinna zwrócić zbiór

`set([0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106])`

b) Napisz rekurencyjną funkcję, która generuje wszystkie ciągi niemalejące o długości N , zawierające liczby od A do B .

Zadanie 5.(1pkt)(*) Napisz funkcję, która dla zbioru elementów zwraca listę wszystkich relacji równoważności¹ określonych na tych elementach. Relacje równoważności będziemy wyrażać, jako listę zbiorów (klas abstrakcji tej relacji). Zadbaj o to, by w wyniku nie powtarzały się żadne relacje. Twoja funkcja dla zbioru $\{1, 2\}$ powinna zwrócić listę: `[[{1}, {2}], [{1, 2}]]` (lub inną, w której kolejność elementów w którejś liście jest różna)

Zadanie 6.(1pkt)(*) Jesteś pisarzem literatury fantastycznej (raczej użytkowej, niż artystycznej, szczerze mówiąc). Całkiem dobrze sobie z tym radzisz, ale masz kłopot z wymyślaniem imion dla bohaterów. To zadanie ma być użytecznym narzędziem rozwiązującym taki problem, czyli wspomagającym twórczy proces wymyślenia imion (nazwisk) dla tego typu literatury. Należy rozwiązać je w następujący sposób:

- Imię będziemy losować znak po znaku.
- Jak zobaczysz, wygodnie przyjąć, że każde imię zaczyna się od pary znaków ^^ a kończy znakiem \$ (oczywiście można tu wybrać inne oznaczenia, nie powinien również tych dziwnych znaków pokazywać użytkownikowi)
- Imię powinno mieć pewną długość minimalną, przykładowo 4 znaki, powinien też określić długość maksymalną.
- Prawdopodobieństwo wylosowania znaku na pozycji i powinno zależeć od znaków $i-1$ oraz $i-2$.

¹Równoważnie można myśleć o podziałach tego zbioru, czyli o listach rozłącznych zbiorów dających w sumie zbiór początkowy

- Prawdopodobieństwa te powinieneś szacować przeglądając plik z rzeczywistymi imionami (podany na kno, możesz skorzystać z innego – na przykład jednoznacznie słowiańskiego, jeżeli uda Ci się taki odnaleźć). Przykładowo, gdyby jedynymi imionami były Paweł i Ewelina, wówczas dla znaków **we** możliwe byłyby tylko dwie kontynuacje, mianowicie **ł** oraz **l**, każda z prawdopodobieństwem $\frac{1}{2}$.

Twój program powinien wczytać listę imion, oszacować na jej podstawie prawdopodobieństwo losowania znaków, następnie wylosować kilkanaście imion zgodnych z powyżej naszkicowanymi zasadami. Jeżeli nie do końca wiesz, jak się zabrać za to zadanie, śmiało pytaj prowadzącego na zajęciach lub na wykładzie. W przypadku wspomnianych dwóch imion, oprócz nich moglibyśmy wylosować imiona *Pawelina* i *Ewel*